

Radio til saadant noget. Og senere gentog det sig en Gang, da det ærede Medlem Hr. Stauning havde talt i Radio. Jeg erindrer ogsaa, at da Forretningsfører Sørensen f. Eks. kom ind paa Kolindsund-Dommen i en Tale, som var meget vel argumenteret, og som selvfølgelig kom ind paa Sagens Realitet, vakte denne Tale det samme Hyl Landet over: at vi stod overfor en Agitation, og at man brugte Statens Radio til at agitere.

Jeg kan nævne et lille Eksempel paa denne Slagside, som jeg vil kalde det. Naar man tænker paa den store Kreds af det jævne, brede danske Publikum, som sidder dér og lytter om Aftenen, og man tænker paa, hvor stor en Procent af denne Kreds der i Øjeblikket har været stærkt optaget af Valgene oppe i Norge og har fulgt med Interesse og Begejstring, hvad der er sket deroppe, gør det et mærkeligt Indtryk, naar man faar at vide, at Meddelelsen om disse Valg overhovedet først er fremkommet i Radioen i Gaar Aftes; indtil det Øjeblik har Radioen ikke fundet sig foranlediget til at give nogen som helst Meddelelse derom. Det har ogsaa vist sig tidligere ved andre Lejligheder, at der er en forbavsende — hvad skal jeg kalde det? — Mangel paa Opmærksomhed fra Speakerens Side, saa snart det drejer sig om saadanne Begivenheder, som jeg forsikrer, at en meget stor Del af danske Lyttere netop vilde være begejstrede for og med stor Interesse modtage Meddelelse om.

Naar man først har faaet sin Mistænksomhed lidt vakt overfor, hvad man kalder Neutralitet i Radioen, vil man i mange Tilfælde kunne se, hvor skærende uretfærdig Ordningen nu er blevet. Jeg vil nævne et Eksempel. For ikke at tage for mange kan jeg tage et enkelt og gaa en Smule ind paa det. Det drejer sig om de Festligheder, der er knyttet til den borgerlige Konfirmation, som finder Sted her i Byen to Gange om Aaret. Disse Festligheder har efterhaanden faaet et meget stort Publikum, og de vækker meget stor Interesse indenfor store Kredse i København. Det er saaledes, at Tilstrømningen ved disse Lejligheder er saa stærk, at man stærkt maa regulere Adgangen, at meget langt fra det Antal Mennesker, som ønsker at komme til Stede, kan komme til Stede, og man maa holde tre Konfirmationer af denne Art i Træk, man kan ikke nøjes med een, skønt man har et saa stort Rum som Nikolaj Kirkesal.

Her, hvor det drejer sig om noget, der har Interesse for mange Tusinde Arbejderhjem, og hvor det samtidig er Folk, hvis Navne har Vægt, som taler, og som man

ønsker at høre, — det gælder f. Eks., naar fhv. Justitsminister Steincke eller som nu i Aar Overpræsident Jensen taler ved en saadan Lejlighed —, skulde man tro, at i en fuldkommen neutral Radio, hvor man virkelig for Alvor siger, at det, som her skal fremføres, skal være af en saadan Art, at man ikke tager Standpunkt til nogen Sinde, maatte ogsaa dette kunne tages i Betragtning. Der har fra Arbejdernes Radioforbund været indgivet et Andragende til Radio-raadet om at faa denne bestemte Festlighed transmitteret. Der blev gjort opmærksom paa, at i Berlins Radio, som er et privat Selskab, havde man ikke set noget som helst til Hinder for det, dér var disse borgerlige Konfirmationer blevet udsendt. Der var vedlagt et Program, og samtidig blev der gjort opmærksom paa, at Overpræsident Jensen vilde holde Festtalen.

Der blev af Radioraadets Formand svaret i Tilknytning til et Svar, som var givet forrige Aar: „I Anledning af Deres Skrivelse skal man herved meddele, at Sagen er blevet behandlet paa Radioraadets Møde den 11. ds., og Raadet har vedtaget at fastholde sit en Gang tagne Standpunkt til dette Spørgsmaal, hvorfor man ikke ser sig i Stand til at imødekomme Forbundets Anmodning.“ Og dette en Gang tagne Standpunkt, som det altsaa nu har Interesse at faa fastslaaet, lød saaledes den Gang — det er sidste Aar: Jeg skal meddele, skriver Formanden for Radioraadet, Kammerherre Lerche, at Skrivelsen har været forelagt Raadet, som i sit Møde den 4. d. M. vedtog at svare, at man i Overensstemmelse med det Standpunkt, man i tidligere lignende Sager har indtaget, af principielle Grunde ikke vil kunne imødekomme Andragendet.

Man vil se, at for hvert Aar skyder man sig ind under, hvad man ved tidligere Lejlighed har vedtaget, saa det er altsaa et Andragende, som stadig skal afslaaes, det kan ikke imødekømmes.

Men nu kunde man jo sige: Er det da ikke rigtigt? Er en saadan Festtale, hvor smukke og velovervejede Ord, der end kan fremføres til de unge, alligevel ikke en Slags Agitation for en bestemt borgerlig Holdning, en bestemt Holdning overfor religiøse Spørgsmaal, og derigennem altsaa en bestemt irreligiøs Holdning?

Men nu spørger jeg: Hvis det er Alvor med den Neutralitet, man taler om, hvad skal man saa sige til, at der Uge efter Uge, Søndag efter Søndag udsendes Gudstjenester, og at tilmed en herværende Præst, Pastor Ricard, en Søndag i Statens Radio meget stærkt agiterer mod den borgerlige Konfir-